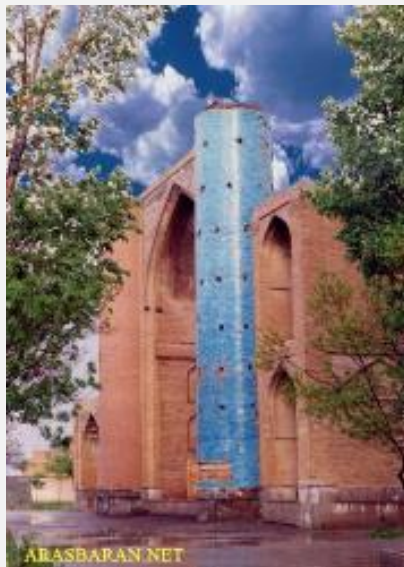

زیارتگاه های تبریز

در محله سرخاب در ثقه الاسلام قرار دارد . از این بنا باقی مانده است صحن نسبتاً وسیع آن است. عمارت مقبره مرکب از یک کفش کن ، یک دهلیز و یک اتاق کوچک مسجد گونه ای است...

بقعه سید حمزه:

در محله سرخاب در ثقه الاسلام قرار دارد . از این بنا باقی مانده است صحن نسبتاً وسیع آن است. عمارت مقبره مرکب از یک کفش کن ، یک دهلیز و یک اتاق کوچک مسجد گونه ای است.

تعمیرات اساسی در 1279 ه.ق در زمان ناصرالدین شاه انجام یافته است. از سنگ های حجاری شده آن طاق مرمرین در ورودی بقعه را که در زمان صفویه کنده شده می توان نام برد. تاریخ بنای اولین بقعه به سال 714 ه.ق می رسد . سید حمزه به شانزده واسطه نسلش به حضرت موسی ابن جعفر می رسد.

بقعه صاحب الامر:

در زمان شاه طهماسب صفوی ساخته شد در 1045 قمری سپاهیان سلطان مراد چهارم آن را تخریب کردند که دوباره ساخته شد. در زلزله 1193 دوباره ویران شد و در 1208 تجدید بنا یافته است. دارای یک گنبد و دو مناره است. در مدخل دهلیز و اندرون بقعه در طاق مرمری از زمان شاه طهماسب صفوی برجاست. در وسط بقعه صندوق چوبی مشیکی قرار دارد ولی زیر آن قبری وجود ندارد. بنابراین یک مسجد حساب می شود نه یک بقعه.

بقعه عون بن علی(عینالی):

این بقعه بر فراز بلندترین قله کوه سرخاب واقع شده است. سنگ بنا شیوه ایلخانی دارد. در زمان تسلط عثمانی ویران شده در زمان شاه عباس تجدید بنا یافته . در زلزله های 1134 و 1193 دوباره ویران شده آخرین بار در 1342 قمری تعمیر شده است. اخیراً نیز تعمیرات جزئی در آن انجام یافته و راهرو پشت آن به اتاق کوهنوردی تبدیل شده است. بنا به روایتی مقبره دو تن از اولاد حضرت علی (ع) عون علی و زین علی در آنجاست.

بقعه شیخ محمد سیاهپوش:

در کوچه علی سیاه پوش در خیابان منجم واقع شده است. جای تاریخ در سنگ نوشته ریخته و ناپیداست. ارادت به شیخ معروف داشت و به جای او نشسته است. تاریخ درگذشت وی معلوم نیست ولی احتمالاً در دهه پنجم قرن دهم اتفاق افتاده است.

آرامگاه دو کمال:

در محله بیلانکوه تبریز در میان باغی مشجر و بنایی متین و زیبا دو تن از بزرگان ادب و هنر کشورمان آرمیده اند. کمال الدین مسعود خجندی از شعراي معروف قرن هشتم و نهم هجری و کمال الدین بهزاد معروف ترین نقاش مینیاتوربست قرن دهم هجری. مقابر یاد شده در سال 1338 توسط فرهنگ دوستان کنجکاو شهر تبریز کشف و بعدها به همت انجمن آثار ملی مرمت و لوحه یادبود در آن نصب گردید. در سال های اخیر نیز اقدامات استحقاقی از طریق سازمان میراث فرهنگی استان در مقابر یاد شده انجام گرفته است.

بقعه سید ابراهیم و سنگ بسم الله:

در محله دوه چی (خیابان شمس تبریزی) قرار دارد. این که سید ابراهیم اولاد امام موسی بن جعفر (ع) باشد. دلیل قانع کننده ای در دست نیست. صاحب تاریخ دنبلیان می نویسد که: شیخ ابراهیم حکمران آذربایجان بود. در زمان اوزون حسن در 870 وفات یافت و در محله دوه چی مدفون شد. الان گنبدی دارد مشهور به سید ابراهیم.

مهم ترین قسمت این بقعه سنگی است که بر دیوار غربی بقعه نصب شده است و به سنگ بسم الله مشهور است. به ابعاد 1/25 × 3/70 تاریخ حجاری 1270 قمری است . در قاهره نوشته شده و اثر میرزای سنگلاخ است که به جهت قبر پیامبر اکرم به دربار عثمانی برده بود ولی در اثر بی توجهی سلطان عثمانی آن را به تبریز آورد و بالاخره خود میرزا و سنگ بسم الله در بقعه سید ابراهیم ماندگار شد.